

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

19 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan și Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 28 martie 2017 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 februarie 2018, declarat de către inculpatul

Caramit Vladimir.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 26.12.2016 - 28.03.2017;

2. Instanța de apel: 20.05.2017 - 12.02.2018;

3. Instanța de recurs: 27.04.2018 - 19.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 28 martie 2017, Caramit Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.172 alin.(1) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare;
- art.145 alin.(2) lit.e), j) Cod penal la 18 ani închisoare;
- art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare;
- art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 3 ani închisoare;
- art.179 alin.(2) Cod penal la 2 ani închisoare;
- art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal la 3 ani 6 luni închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 23 de ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la Caramit Vladimir în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 9008 lei.

2. Prima instanță a constatat că Caramit Vladimir, în perioada de timp 21-23 octombrie 2016, data și ora exactă nu a fost posibil de stabilit, aflându-se în odaia nr.xx a căminului din str.xx, or.xx unde a locuit cu xx, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prin constrângere fizică și psihică, manifestată prin aplicarea loviturilor cu mâinile, pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, fără consimțământul lui xx, folosindu-se de faptul că aceasta se afla în stare de ebrietate alcoolică, grad de intoxicație gravă în cantitate de 3,9% de alcool în sânge și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, a impus-o să-i satisfacă pofta sexuală în formă perversă, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr.695 din 05.12.2016, precum și cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.213C din 16.11.2016, vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoze și excoriații pe cap, corp și suferințe psihice.

2.1. Tot el, în perioada de timp 21-23 octombrie 2016, data și ora exactă nu a fost posibil de stabilit, aflându-se în odaia nr.25 a căminului din str.xx, or.xx unde a locuit cu xx xx, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, după satisfacerea poftei sexuale în formă perversă în circumstanțele descrise mai sus, folosindu-se de faptul stării de neputință cunoscute de a se apăra și anume, de faptul că ultima se afla în stare de ebrietate alcoolică de gradul de intoxicație gravă în cantitate de 3,9% de alcool în sânge, fără nici un motiv, cu aplicarea forței fizice a sugrumat-o de gât cu un obiect neidentificat specific unui lanț, până a survenit decesul acesteia, fapt constatat prin raportul de expertiză medico-legală nr.213/C din 16.11.2016, prin care s-a stabilit că decesul lui xx xx a survenit cu nu mai puțin de 48 ore înaintea examinării cadavrului ei în SMLR Cimișlia, în urma asfixiei mecanice - strangulării cu lanțul, precum și i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, care au fost cauzate cu puțin timp înaintea morții.

2.2. Tot el, la 18 octombrie 2016, în jurul orei 11.00, aflându-se în apartamentul bunicii sale Cebanu Ana din str.xx, or.xx, a sustras pe ascuns telefonul mobil de model „Nokia RM-944” la prețul de 1260 lei și o cheie pentru ușă de model „APECS”, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 1261 lei.

2.3. Tot el, la 22 spre 23 octombrie 2016, a pătruns în domiciliul amplasat pe str.xx, or.xx, de unde a sustras pe ascuns îmbrăcăminte de diferit tip, o bicicletă de model „Minsc” de culoare neagră și bani în sumă de 1350 lei, care aparțineau lui Achiruș Iuri, cauzându-i ultimului o daună materială considerabilă, în sumă totală de 7850 lei.

2.4. Tot el, la 22 octombrie 2016, în jurul orei 20.20, intenționat, dându-și seama de acțiunile sale prejudiciabile, fără acordul proprietarei, a pătruns în domiciliul amplasat pe str.xx, or.xx, care aparține lui Nicolaeva Domnica, unde la cerința proprietarei de a părăsi domiciliul, i-a aplicat câteva lovituri în diferite regiuni ale coprului și în cap cu un obiect neidentificat, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.172D din 08.11.2016, vătămare corporală neînsemnată sub formă de excoriații pe cap, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unor corpuri dure, contondente cu colț ori margine. Ulterior, la strigatele de ajutor a pătimitei, s-a eschivat de la fața locului într-o direcție necunoscută.

2.5. Tot el, în perioada de timp a lunilor august-noiembrie 2016, a pătruns în domiciliul lui Livițchi Victor din str.xx, or.xx, de unde a sustras pe ascuns un generator electric, un centru muzical cu trei boxe de culoare neagră, un televizor plasma, un televizor pentru automobil, un procesor de la calculator de masă, un tuner de la antena satelit, un televizor negru Philips, două instrumente electrice de înșurubat, un inel din aur de logodnă, o brățară din aur, o pereche de cercei din aur cu piatră, o cruce din argint, un instrument muzical de suflat, un contor de apă, un set de linguri, cuțite și furculițe pentru 12 persoane, farfurii din marmură mari, un aparat de ascuțit cuțite, un ceas electronic, un modem internet wi-fi, un instrument electric de găurit, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 37900 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul A.Cojocaru în numele inculpatului și inculpatul, care au solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe toate episoadele, pe motiv că probele examinate de prima instanță ce au stat la baza soluției adoptate nu demonstrează vinovăția inculpatului în cele incriminate; învinuirea adusă inculpatului este una abstractă și iluzorie; - pe faptul omorului și săvârșirii violului nu sunt

probe suficiente care ar stabili în acțiunile inculpatului elementele infracțiunilor incriminate, aceasta se bazează doar pe declarațiile unui singur martor V.Bagrov, care este minor și care are un nivel de dezvoltare intelectual slab, din care motiv restul probelor prezentate de partea acuzării pe aceste învinuiri urmează a fi respinse;

- inculpatul, pe lângă cele menționate supra de apărare, a mai invocat că la examinarea cauzei au fost încălcate prevederile art.33 Cod de procedură penală, deoarece judecătorii Z.Aramă și S.Aramă sunt mamă și fiică, pe când judecătorii care sunt soți sau rude între ei nu pot face parte din același complet de judecată; - nu a comis faptele imputate pe art.172, 145 și 179 Cod penal și urmează a fi achitat pe aceste episoade; - instanța nu a dat apreciere declarațiilor lui V.Bagrov și I.Cîrma, care sunt contradictorii; - nu s-a dat apreciere justă raportului de expertiză medico-legală, care vine să contrazică declarațiile lui V.Bagrov, că potrivit expertizei biologice, expertul nu a exclus complicitatea lui la săvârșirea infracțiunii pe cauza penală nr.2016450176, precum nu a exclus complicitatea unei alte persoane în comiterea infracțiunii în cauză, prin ce se demonstrează doar cincizeci procente complicitatea lui la săvârșirea infracțiunii; - nu s-a ținut cont nici de expertiza dactiloscopică efectuată pe caz, care nu probează și oferă răspuns, precum că anume dânsul ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art.179 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 12 februarie 2018, apelurile declarate de avocatul A.Cojocarul în numele inculpatului și de inculpat au fost respinse, ca nefondate.

Verificând probele examinate și apreciate de prima instanță, precum și în urma reluării cercetării judecătorești, dând citire probelor *apărării* - rapoartelor de expertiză dactiloscopică nr.34/12/3/1-R-458 din 26.10.2016, de expertiză medico-legală nr.414 din 27.10.2016, de expertiză medico-legală psihiatrică nr.1022a-2016 din 15.11.2016, cât și *a acuzării* - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 23.10.2016 a domiciliului din str.xx, ap.xx or.xx, din 18.10.2016 și 22.10.2016 a domiciliului din str.xx, ap.xx, din 23.10.2016 a domiciliului din str.xx, or.xx, din 10.11.2016 a domiciliului din str.xx, or.xx, de ridicare și de examinare a telefoanelor mobile de model „Samsung” și „Nokia”, a unui cearșaf de plapumă, un cearșaf, bețișor de vată, șiret, fire de păr depistate pe șiret ridicate din ap.25 din str.Gării 3A, or.Basarabeasca, a cheii de model „LOCK”, a unei scurte pentru bărbați de culoare roșie, a unei curele din piele pentru pantaloni, o pereche de blugi, o cămașă de culoare neagră, o pereche de chiloți pentru bărbați, o pereche de ciorapi, o pereche de caloși mărimea 41, depistate în domiciliul din str.xx, or.xx ce aparține lui Iu.Achiruș, a unei scurte de model „EA7-Imperio Armani”, a unui modem TV de model „Glitel GT-5802W”, blocul modemului TV de model „Entone”, un aparat muzical de model „Vermona Weltmeister, a unui generator de model „TIGER TG 1000”, rapoartele de expertiză medico-legală nr.213C din 16.11.2016, de examinare a cadavrului, de expertiză medico-legală biologică nr.695 din 05.12.2016, de expertiză medico-legală nr.172/D din 08.11.2016, actul de cercetare medico-legală nr.410 din 22.10.2016, inclusiv și declarațiile date la urmărirea penală de către martorii V.Bargov, R.Filipov, V.Chițanu, A.Roșca, P.Boghean, S.Cevdari, declarațiile date în ședința de judecată de către părțile vătămate D.Nicolaeva, A.Ceban, Iu.Achiruș, succesorul părții vătămate A.Busuioc, martorii I.Mantea, P.Boghean, I.Efimova, V.Bagrov, R.Filipov, V.Chițanu, precum audiind în cadrul instanței de apel partea vătămată I.Achiruș și R.Filipov, a constatat că starea de fapt și de drept reținută, concordă cu circumstanțele stabilite și

probele administrate, și acestea cuprind elementele definiției condamnării, prevăzute de art.394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, mijloacele probatorii sunt admisibile, fiind apreciate just prin prisma art.101 Cod de procedură penală, ce demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, care întrunesc elementele constitutive ale acestora.

Totodată, instanța de apel, reținând faptul că inculpatul a recunoscut faptele săvârșite pe învinuirea adusă lui în baza art.186 alin.(2) lit.d), 186 alin.(2) lit.c), d) și 186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, negând vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.172 alin.(1), 145 alin.(2) lit.e), j) și 179 alin.(2) Cod penal, a constatat că faptele comise de acesta și versiunea înaintată, precum că nu ar fi săvârșit infracțiunile în cauză, nu coroborează cu celelalte probe.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță just a dedus vinovăția inculpatului pe învinuirea în baza art.172 alin.(1), 145 alin.(2) lit.e), j) Cod penal, întemeindu-și soluția pe declarațiile martorilor:

- I.Cîrma, care a declarat că l-a găsit pe V.Caramit dormind la el în casă, iar la adresarea sa ultimul i-a comunicat că din cauza că a dorit să-și satisfacă pofta sexuală în formă perversă cu o fată, aceasta l-a muscat, din care motiv dânsul cu un șiret a strangulat-o, după care i-a transmis un telefon mobil de model „Nokia”, iar lui V.Bagrov i-a transmis un telefon mobil de model „Samsung”;

- V.Bagrov, care pe lângă cele relatate de I.Cîrma, a mai declarat că V.Caramit i-a întrebat dacă îl pot ajuta să treacă hotarul cu Ucraina, la ce el a căzut de acord. Traversând hotarul pe teritoriul Ucrainei și îndreptându-se spre or.Odesa, acesta i-a comunicat că într-un cămin de la etajul trei al Asociației Orbilor din or.Basarabeasca a violat o fată cu prenumele Natașa, după care a strangulat-o cu un șiret, totodată comunicându-i că telefonul de model „Samsung” pe care i l-a transmis lui, îi aparține acestei fete;

- I.Mantea, care a explicat că V.Caramit fiind alungat de bunica sa din casă, acesta a locuit vreo câteva nopți la el, dar din motive familiale, dânsul, într-o zi de joi, i-a dat cheia de la odaia din cămin pentru a locui acolo, care era vecină cu odaia în care locuia N.Busuioc, dar cheile de la odăi erau diferite;

- I.Achiruș și R.Filipov, care unanim au afirmat că au văzut la V.Caramit un telefon de culoare neagră, declarații ce coroborează cu ale lui V.Bagrov, precum și cu probele materiale scrise, care sunt pertinente și concludente, și care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, dovedesc incontestabil săvârșirea faptelor incriminate inculpatului - acțiuni violente cu caracter sexual, satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, și omorul intenționat a unei persoane profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, cu o deosebită cruzime, corect încadrând acțiunile inculpatului în baza art.172 alin.(1), 145 alin.(2) lit.e), j) Cod penal.

Reieșind din cumulul de probe expus supra, instanța a menționat că nerecunoașterea vinei de către inculpat nu echivalează cu nevinovăția lui, aceasta fiind o metodă aleasă de ultimul întru a evita răspunderea penală pentru faptele comise.

Concomitent, instanța de apel a respins argumentul inculpatului, precum că incorect instanța și-a întemeiat soluția pe declarațiile martorului V.Bagrov, căruia dânsul i-ar fi relatat că ar fi violat o femeie, care i-ar fi muscat organul viril de la care curgea sânge, deoarece se

combate prin însuși declarațiile martorului nominalizat, care au fost date citirii în ședința de judecată și a martorului I.Cîrma, din care nu rezultă că aceștia ar fi declarat cele invocate de inculpat. Mai mult, instanța a reținut că mușcătura organului viril putea să nu provoace leziuni corporale, fapt care se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală din 27.10.2016, potrivit căruia pe corpul lui V.Caramit nu au fost depistate careva leziuni corporale, la fel nu au fost depistate leziuni corporale pe organul viril.

La fel, instanța de apel a conchis că inculpatul a realizat latura subiectivă și obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal și vinovăția acestuia se deduce din declarațiile părții vătămate D.Nicolaeva, care a relatat că intrând în odaia sa și aprinzând lumina, l-a văzut pe V.Caramit, care a lovit-o cu o șurubelnită în cap, cauzându-i leziuni corporale, a martorului I.Efimova, care a explicat că aflându-se în odaia sa a auzit vocea bunicii care striga, intrând în odaia acesteia a văzut-o însângerată, comunicând că a fost lovită din spate în cap, după care au chemat poliția, a martorului V.Bagrov, care a comunicat că V.Caramit i-a povestit că, dorind să sustragă careva bunuri și că mătușa sa locuiește de una singură, a pătruns prin fereastră în casa acesteia, unde s-a întâlnit cu ea, iar când aceasta l-a văzut, a strigat în ajutor, atunci dânsul i-a aplicat o lovitură și a fugit, precum și probe scrise - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.10.2016 a domiciliului din str.Gării 13, or.Basarabeasca ce aparține lui D.Nicolaeva, raportul de expertiză medico-legală nr.172/D din 08.11.2016, prin care la D.Nicolaeva au fost stabilite leziuni corporale neânsemnate, procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 28.10.2016, prin care D.Nicolaeva a recunoscut scurta de culoare roșie pentru bărbați în care a fost îmbrăcat V.Caramit în timpul când a pătruns în domiciliul acesteia.

Reținând cele menționate *supra*, instanța de apel a respins afirmațiile apelanților, precum că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, apreciindu-le drept unele declarative.

Subsidiar, instanța a respins și afirmația inculpatului că la examinarea cauzei au fost încălcate prevederile art.33 Cod de procedură penală, deoarece judecătorii Z.Aramă și S.Aramă sunt mamă și fiică, și nu au putut face parte din același complet de judecată, deoarece această afirmație este una de presupunere, inculpatul neprezentând careva probe întru a dovedi că persoanele nominalizate sunt rude.

Consecvent, cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de persoana inculpatului, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, și corect a conchis că corijarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că este întemeiată și soluția instanței în partea încasării cheltuielilor judiciare.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a face trimitere la vreun temei de drept prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat în baza art.172 alin.(1), 145 alin.(2) lit.e), j) Cod penal, pe motiv că faptele nu au fost săvârșite de el, invocând că incorect instanțele și-au întemeiat soluțiile pe declarațiile martorului V.Bagrov, deoarece acesta este un minor și a fost influențat de către organul de urmărire penală de a mărturisi împotriva sa, că acesta a traversat ilegal frontiera de stat; - prin raportul de expertiză

medico-legală din 27.10.2016 nu au fost constatate careva vătămări corporale în regiunea organului viril, care puteau să se formeze în urma mușcăturii; - organul de urmărire penală indicând că dânsul ar fi săvârșit infracțiunile în perioada 21-23.10.2016 nu a putut stabili cu precizie ora când a fost săvârșit violul și omorul persoanei, nu a putut dovedi faptul că anume dânsul s-ar fi aflat în odaia victimei, fapt constat și prin expertizele efectuate pe caz, care nici una nu a depistat pe hainele sale careva urme ce ar fi dovedit contrariul, sau careva amprente papilare; - la caz nu a fost audiat nici un martor ce ar fi putut confirma că anume dânsul în perioada 21-23.10.2016 s-ar fi aflat în căminul Asociației Orbilor din or.Basarabeasca; - concluziile date în raportul de expertiză biologică nr.695 din 05.12.2016, sunt niște presupuneri; - nu a fost demonstrat motivul săvârșirii infracțiunii, iar circumstanța că de la V.Bagrov a fost ridicat telefonul mobil nu demonstrează faptul că acesta l-a primit anume de la dânsul; - instanța de apel la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de modificările operate prin Legea nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017, reieșind din faptul că la momentul săvârșirii infracțiunilor dânsul avea doar 20 de ani, ceea ce îi ameliorează pedeapsa aplicată, care este prea severă.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal consideră că recursul declarat de către inculpat urmează a fi admis parțial din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.434 Cod de procedură penală, Colegiul penal, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia, doar într-o a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel prin prizma prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

În susținerea recursului, Colegiul penal reține că inculpatul nu a invocat nici un temei de drept prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar critică decizia recurată sub aspectul că instanțele de fond au dat o apreciere greșită probelor administrate în cauză, deoarece dânsul nu a săvârșit faptele de care a fost recunoscut vinovat în baza art.172 alin.(1), 145 alin.(2) lit.e), j) Cod penal, solicitând să fie achitat.

Colegiul penal atestă că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Reieșind din conținutul sentinței și deciziei, atât prima instanță, cât și instanța de apel, verificând și cercetând complet și obiectiv probele administrate în cauză, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui V.Caramit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.172 alin.(1), 145 alin.(2) lit.e), j) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul hotărârilor judecătorești rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere depozițiile martorilor I.Cîrma, V.Bagrov, I.Mantea, I.Achiruș și R.Filipov și actele cauzei - rapoartele de expertiză medico-legală nr.414 din 27.10.2016, biologică nr.695 din

05.12.2016, dactiloscopică nr.34/12/3/1-R-458 din 26.10.2016 care sunt amănunțit descrise în sentință și decizia instanței de apel, și care, coroborate una cu alta, au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor de care a fost recunoscut vinovat a fost dovedită.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, și anume declarațiilor martorului V.Bagrov, țin de starea de fapt a cauzei și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Declarațiile martorului nominalizat, nu pot fi apreciate critic, precum solicită recurentul, fiindcă martorul în cauză a dat declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de el și că asupra lui nu a existat presiuni, amenințări, constrângeri sau ingerințe ale organului de urmărire penală sau ale altor persoane care să fi afectat acuratețea și realitatea celor consemnate în declarațiile scrise existente la dosar, că nu au existat sugestii sau alte elemente de influențare din partea organelor de drept sau ale altor persoane în sensul de a-l acuza, pe nedrept, pe inculpatul V.Caramit. Sub aspectul dat, Colegiul penal mai reține că martorul în cauză a fost audiat în cadrul urmăririi penale de către judecătorul de instrucție în condiții speciale de audiere a martorului minor reglementat de prevederile art.10, 110¹ Cod de procedură penală, declarațiile căruia au fost înregistrate prin mijloace audio și consemnate într-un proces-verbal ce a fost întocmit în conformitate cu art.260 și 261 Cod de procedură penală, ce a fost sigilat și este păstrat la cauză (f.d.68-78).

Lipsite de temei sunt și afirmațiile recurentului, precum că la caz nu a fost audiat nici un martor ce ar fi putut confirma că anume dânsul în perioada de 21-23.10.2016 s-ar fi aflat în căminul Asociației Orbilor din or.Basarabeasca, deoarece din declarațiile martorului I.Mantea rezultă contrariul celor invocate de recurent, martorul declarând că pe data de 20.10.2016 V.Caramit a venit la el comunicându-i că nu are unde locui și l-a întrebat cine are grijă de odaia din cămin ce aparține lui V.Dimitropolo, care este plecat peste hotare. Aflând că dânsul deține cheia de la acea odaie, l-a rugat să i-o dea pe o perioadă pentru a se folosi. La 21.10.2016 s-a întâlnit cu V.Caramit în ograda curții sale și întrebându-l cum a dormit, acesta i-a răspuns că bine. Aceste declarații confirmă faptul că V.Caramit începând cu data de 20.10.2016 a locuit în odaia din căminul Asociației orbilor din or.Basarabeasca, odaie ce era vecină cu odaia în care locuia N.Busuic.

Neîntemeiat este motivul invocat de inculpat, precum că organul de urmărire penală indicând că dânsul ar fi săvârșit infracțiunile în perioada 21-23.10.2016 nu a putut stabili cu precizie ora când a fost săvârșit violul și omorul persoanei, deoarece este justă această constatare, reieșind din raportul de expertiză medico-legală nr.213c din 24.10.2016 s-a

constatat că moartea lui N.Busuioc a survenit cu nu mai puțin de 48 ore înaintea examinării cadavrului în data de 23.10.2016.

Respinse vor fi și restul argumentelor invocate în recurs de către recurent, precum că: prin raportul de expertiză medico-legală din 27.10.2016 nu au fost constatate careva vătămări corporale în regiunea organului viril, care puteau să se formeze în urma mușcăturii, că concluziile date în raportul de expertiză biologică nr.695 din 05.12.2016 sunt niște presupuneri, că nu a fost demonstrat motivul săvârșirii infracțiunii, iar circumstanța că de la V.Bagrov a fost ridicat telefonul mobil de model „Samsung” nu demonstrează faptul că acesta l-a primit anume de la dânsu, deoarece asupra acestor argumente s-a expus motivat și detaliat instanța de apel, iar restul, se combat prin probatoriul administrat, care confirmă pe deplin existența și săvârșirea de către inculpat a infracțiunilor reținute în sarcina lui, atât sub aspectul laturii obiective, cât și a celei subiective prevăzute de art.172 alin.(1), 145 alin.(2) lit.e), j) Cod penal.

Concomitent celor invocate cu privire la achitarea sa, inculpatul consideră că la individualizarea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont de modificările operate prin Legea nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017, reieșind din faptul că la momentul săvârșirii infracțiunilor dânsul avea doar 20 de ani, ceea ce îi ameliorează pedeapsa aplicată, care este prea severă, temei de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând motivul invocat de recurent, Colegiul penal constată că acesta este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care dă temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării parțiale a hotărârilor judecătorești, deoarece la momentul pronunțării hotărârii instanței de apel au fost operate modificări prin Legea nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017 în art.70 Cod penal, care s-a completat cu alineatul (3¹), modificări ce erau mai favorabile inculpatului, de care instanța de apel nu a ținut cont.

Astfel, potrivit art.70 alin.(3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximum pedepsei se reduce cu o treime.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin urmare, reținând cele expuse *supra*, Colegiul penal conchide că modificările operate prin legea penală nouă sunt mai favorabile inculpatului, deoarece îi ameliorează situația, îi ușurează pedeapsa ce i-a fost aplicată lui comparativ cu legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptelor, dat fiind faptul că inculpatul a comis infracțiunile în perioada în care avea atinsă vârsta de 20 de ani, dar nu avea atinsă vârsta de 21 de ani, astfel că pedeapsa maximă cu închisoarea, urmează a fi redusă cu o 1/3, reieșind din sancțiunea maximă a pedepselor prevăzute de normele penale de care a fost recunoscut vinovat și care nu poate depăși pe art.172 alin.(1) - 3 ani și 4 luni închisoare, 145 alin.(2) - 13 ani și 4 luni închisoare, 186 alin.(2) - 2 ani și 8 luni închisoare.

Condamnarea lui V.Caramit în baza art.186 alin.(2) lit.d) și 179 alin.(2) Cod penal se menține aceeași, deoarece pedeapsa aplicată acestuia în baza hotărârilor contestate, nu depășește maximul prevăzut de legea nouă.

Având în vedere dispozițiile art.70 alin.(3¹) Cod penal și ținând seama de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor comise, de persoana inculpatului, care la locul de trai se caracterizează negativ, anterior a fost condamnat, de comportamentul acestuia până și după comiterea infracțiunilor, de lipsa circumstanțelor atenuante, Colegiul penal conchide că lui V.Caramit urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare în limitele sancțiunilor articolelor în baza cărora a fost declară vinovat, care va fi una echitabilă în coraport cu faptele comise.

În concluzie, aplicând principiul retroactivității legii penale, Colegiul penal conchide că hotărârile atacate urmează a fi parțial casate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în partea stabilirii pedepsei, la care se va ține seama de prevederile art.7, 61, 75, 70 alin.(3¹), 84 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor comise, persoana inculpatului, inclusiv de circumstanțele atenuante și agravante prezente în cauză, constatate și reținute de instanțele de fond.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, admite recursul, casează parțial sau total hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

În acest context, recursul ordinar declarat de către inculpat se va admite, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, iar în rest, dispozițiile hotărârilor contestate se vor menține.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Caramit Vladimir, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 februarie 2018 și sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 28 martie 2017, în partea stabilirii pedepsei lui Caramit Vladimir, rejudecă cauza și pronunță în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează.

Lui Caramit Vladimir, recunoscut vinovat și condamnat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.172 alin.(1), art.145 alin.(2) lit.e), j) art.186 alin.(2) lit.c), d) art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, i se stabilește pedeapsa în baza:

- art.172 alin.(1) Cod penal - 3 ani și 4 luni închisoare;
- art.145 alin.(2) lit.e), j) Cod penal - 13 ani și 4 luni închisoare;
- art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal - 2 ani și 8 luni închisoare;
- art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal - 2 ani și 8 luni închisoare.

Se menține condamnarea lui Caramit Vladimir în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare și în baza art.179 alin.(2) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i se stabilește lui Caramit Vladimir pedeapsa definitivă de 18 ani (optspezece) ani și 4 (patru) luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei se calculează din 19 iunie 2018, cu deducerea duratei pedepsei executate de el de la 26 octombrie 2016 până la 18 iunie 2018, inclusiv.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun